

Чжан Ботун
Ван Чень

Роль Китаю у післявоєнному відновленні України: можливості та виклики

УДК 327(510+477)
DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2025-5.32>
Стаття поширюється на умовах ліцензії
CC BY 4.0

Чжан Ботун
бакалавр, асистент, викладач кафедри
української мови
Тяньцзіньського університету іноземних
мов (нині магістрант Львівського
національного університету
імені Івана Франка)
вул. Університетська, 1, Львів, Україна
ORCID: 0009-0003-4893-5294

Ван Чень
кандидат філологічних наук,
старший викладач,
завідувач кафедри української мови
Тяньцзіньського університету
іноземних мов
вул. Мачан Дао, 117, Тяньцзінь, Китай
ORCID: 0009-0003-3436-8145

Післявоєнне відновлення України є одним із найважливіших викликів сучасності, що потребує не лише внутрішньої мобілізації ресурсів, а й залучення потужних міжнародних партнерів. У цьому контексті Китай постає як один із потенційно ключових учасників процесу реконструкції, здатний забезпечити інвестиційну, технологічну та інфраструктурну підтримку. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю глибшого розуміння можливостей і ризиків стратегічного партнерства між Україною та Китаєм у нових геополітичних умовах, що формуються після завершення війни. Метою статті є аналіз потенціалу, напрямів і викликів українсько-китайської співпраці у сфері післявоєнного відновлення, а також визначення основних передумов ефективної взаємодії між двома державами. Для досягнення поставленої мети застосовано системний, порівняльний і структурно-функціональний методи, що дозволили комплексно розглянути політичні, економічні та соціокультурні чинники співпраці, а також оцінити її перспективи у контексті глобальних трансформацій. Результати дослідження свідчать, що Китай може відіграти важливу роль у відновленні критичної інфраструктури, енергетики, транспорту, промисловості та цифрової економіки України, сприяючи її технологічній модернізації та інтеграції у світові виробничі ланцюги. Водночас наголошується, що така взаємодія супроводжується низкою ризиків – від можливих проявів економічної залежності до геополітичних суперечностей. Для забезпечення сталого ефекту необхідно зберігати баланс інтересів, інституційну прозорість і відповідність європейським стандартам розвитку.

Таким чином, стратегічне партнерство між Україною та Китаєм може стати каталізатором модернізаційних процесів та формування нової архітектури міжнародного співробітництва, якщо воно ґрунтуватиметься на принципах взаємної вигоди, політичної довіри й довгострокового бачення розвитку.

Ключові слова: післявоєнне відновлення, Китай, Україна, стратегічне партнерство, інвестиції, міжнародна співпраця, економічна модернізація, глобальні трансформації, інфраструктурні проекти, сталий розвиток.

Вступ. Повномасштабна війна, розв'язана Російською Федерацією проти України у 2022 році, спричинила колосальні руйнування інфраструктури, промисловості, житлового фонду та соціальної сфери. За оцінками Світового банку, Європейської комісії та уряду України, потреби на відновлення держави перевищують 520 мільярдів доларів США [16]. У цих умовах післявоєнне відновлення України є не лише національним, а й глобальним завданням, що потребує широкої міжнародної кооперації. Як зазначають Вівчар, Постельжук і Крет (2025), ефективне відновлення України після війни неможливе без глибокої інтеграції у систему міжнародних економічних відносин, які виступають ключовим інструментом мобілізації зовнішніх ресурсів [3].

Серед потенційних партнерів України у процесі післявоєнної відбудови особливе місце посідає Китайська Народна Республіка – друга за величиною економіка світу, що має значний досвід реалізації масштабних інфраструктурних, промислових та технологічних проектів. Китай послідовно позиціонує себе як держава, яка підтримує мирне врегулювання конфліктів і готова робити внесок у відновлення посткризових регіонів. У цьому контексті його ініціатива «Один пояс, один шлях» (Belt and Road Initiative, BRI) може стати важливою платформою для розширення економічної співпраці у повоєн-

ний період. Як зазначає Кіктенко (2017), стратегія «Один пояс, один шлях» є не лише інструментом економічного розвитку, а й глобальним гео економічним проектом, спрямованим на формування нових ланцюгів взаємозалежності між країнами Євразійського простору [17].

Разом із тим, участь Китаю у відбудові України супроводжується низкою викликів: політичних, економічних та геополітичних. Важливо дослідити, якою може бути реальна роль КНР у цьому процесі, якими є її стратегічні інтереси, а також наскільки така співпраця може бути взаємовигідною та безпечною для України.

Актуальність теми визначається тим, що саме зараз формується нова архітектура міжнародних відносин, у якій Китай дедалі активніше виступає як глобальний актор, а Україна – як ключовий партнер у процесі відбудови Європи.

Мета дослідження полягає в аналізі потенційної ролі Китайської Народної Республіки у післявоєнному відновленні України, визначенні можливих напрямів співпраці, а також основних ризиків і викликів, що можуть супроводжувати цей процес.

Для досягнення цієї мети передбачено кілька ключових **завдань**. По-перше, необхідно проаналізувати сучасний стан українсько-китайських політичних та економічних відносин,

виявити тенденції їх розвитку та чинники, що впливають на інтенсивність взаємодії [4]. По-друге, слід визначити основні напрями, у яких Китай може брати участь у відбудові України – насамперед у сферах інфраструктури, енергетики, високих технологій та аграрного сектору [15]. По-третє, важливо оцінити потенційні переваги такого партнерства для української економіки та соціальної сфери, а також визначити можливі загрози та ризики, пов'язані зі співпрацею з КНР у контексті сучасної геополітичної ситуації та міжнародних санкцій. Нарешті, завданням дослідження є розроблення рекомендацій, спрямованих на забезпечення оптимального балансу між залученням китайських інвестицій та збереженням національних інтересів України.

Для досягнення поставленої мети застосовано комплекс **наукових методів**, що забезпечують системність і об'єктивність аналізу. Метод системного аналізу дозволив розглядати українсько-китайські відносини як складову глобальної політичної та економічної системи, визначаючи їхню взаємозалежність із процесами світового розвитку. Метод порівняльного аналізу дав змогу вивчити досвід участі Китаю у відбудові інших країн – зокрема держав Африки та Азії – і порівняти цей досвід із можливостями реалізації подібних проєктів в Україні.

Метод аналізу документів та контент-аналізу застосовано для вивчення офіційних заяв урядів України й КНР, матеріалів міжнародних організацій (ООН, Світового банку, ЄС), аналітичних звітів, а також сучасних наукових публікацій. Крім того, використано метод прогнозування, який дозволив оцінити перспективи розвитку українсько-китайської співпраці у середньостроковій перспективі, з урахуванням актуальних тенденцій світової політики та економіки.

Результати дослідження

1. Потенціал і передумови співпраці між Україною та Китаєм

Україна та Китай мають понад тридцятирічну історію двосторонніх відносин, яка бере початок із моменту встановлення дипломатичних контактів у 1992 році. За цей час було сформовано міцну політичну та економічну основу, що дозволяє говорити про стратегічний характер партнерства між двома державами. Китай сьогодні виступає одним із ключових торговельних партнерів України, а за обсягами двостороннього товарообігу – одним із перших серед усіх країн світу.

Економічна взаємодія між Україною та КНР має взаємодоповнювальний характер: Україна володіє потужним аграрним, енергетичним і промисловим потенціалом, тоді як Китай забезпечує доступ до інвестиційних ресурсів, технологій і досвіду в реалізації масштабних інфраструктурних проєктів [1]. До 2022 року обсяг торгівлі між

двома країнами перевищував 15 млрд доларів США на рік, при цьому Україна експортувала до Китаю переважно зернові культури, залізну руду та соняшникову олію, тоді як імпортував із КНР складові з електроніки, машинобудівної продукції та будівельних матеріалів.

Після завершення війни потенціал такого партнерства може зрости в рази. Китайські компанії вже мають досвід роботи на українському ринку – зокрема у сферах будівництва мостів, транспортних коридорів, енергетичних об'єктів та портової інфраструктури. Значну роль відіграє також можливість інтеграції України до транспортно-логістичних ініціатив КНР, зокрема в межах стратегії «Один пояс, один шлях», що відкриває перспективи для залучення інвестицій у відновлення критичної інфраструктури [19].

Політичні передумови українсько-китайського діалогу базуються на принципах взаємної поваги, невтручання у внутрішні справи та рівноправного партнерства. Укладення у 2011 році Договору про дружбу і співробітництво закріпило прагнення сторін до довгострокової взаємодії, а подальші галузеві угоди створили правову базу для спільних проєктів у транспортній, енергетичній, сільськогосподарській і науково-освітній сферах.

Китай має унікальний досвід у сфері швидкого відновлення інфраструктури, розвитку «зелених» технологій і високотехнологічного виробництва. Для України цей досвід може стати основою ефективної модернізації післявоєнної економіки. Розвиток відновлюваної енергетики, цифрових технологій та сучасної логістики є напрямками, де співпраця з Китаєм може принести відчутні результати [7].

Не менш важливим аспектом є гуманітарна взаємодія: академічні обміни, наукове співробітництво та культурна дипломатія. Китай пропонує українським студентам стипендіальні програми, а в Україні активно діють Інститути Конфуція, що сприяють популяризації китайської мови та культури. Такий гуманітарний вимір формує довгострокову довіру й створює соціальну основу для подальшої співпраці.

Разом із тим, реалізація цього потенціалу значною мірою залежатиме від зовнішньополітичного контексту, ставлення західних партнерів до китайської участі у відновленні України, а також від здатності української держави забезпечити прозорі та безпечні умови для інвесторів.

2. Можливості участі Китаю у післявоєнній відбудові України

Відбудова України після війни стане одним із наймасштабніших економічних і гуманітарних проєктів у Європі XXI століття. Враховуючи глобальні економічні тенденції, участь Китайської Народної Республіки у цьому процесі може стати одним із ключових чинників прискорення відновлення української економіки.

Китай має значні фінансові ресурси та досвід реалізації масштабних проектів у країнах, що пережили конфлікти або економічні кризи. Потенційна співпраця може розгортатися у кількох стратегічних напрямках – передусім в інфраструктурному, енергетичному, аграрному, технологічному та гуманітарному. Зокрема, у сфері інфраструктури китайські компанії, такі як China Road and Bridge Corporation чи PowerChina, уже мають досвід реалізації великих проектів у Європі та Азії, що робить їх перспективними партнерами у реконструкції транспортних коридорів, морських портів і міської інфраструктури України. Включення України до нових ланцюгів ініціативи «Один пояс, один шлях» здатне надати новий імпульс інтеграції української економіки до глобальної логістичної системи [18].

У галузі енергетики Китай може відіграти провідну роль у відновленні пошкоджених енергетичних об'єктів і розбудові «зеленої» енергетики [12]. КНР є світовим лідером у виробництві сонячних панелей, вітрових турбін і систем енергоефективності, тому її участь може сприяти створенню сучасної, вуглецево-нейтральної енергетичної архітектури України. Спільні дослідницькі програми у сфері відновлюваних технологій та енергоощадності можуть стати частиною більш широкої стратегії сталого розвитку, узгодженої з європейськими екологічними стандартами.

Аграрний сектор є ще одним напрямом взаємовигідної співпраці. Україна має величезний потенціал як виробник продовольства, а Китай – як найбільший світовий імпортер сільськогосподарської продукції. Поглиблення партнерства може включати інвестиції у переробну промисловість, розвиток іригаційних систем, інноваційні агротехнології та логістичну інфраструктуру. Це дозволить Україні підвищити ефективність агропромислового комплексу, а Китаю – зміцнити продовольчу безпеку.

Окрему увагу заслуговує співпраця у сфері високих технологій, цифровізації та освіти. Китай має значний досвід у впровадженні цифрових рішень, штучного інтелекту та телекомунікацій, тоді як Україна володіє потужним ІТ-потенціалом [8]. Об'єднання цих ресурсів може сприяти створенню інноваційних технопарків, цифрових платформ державного управління та розвитку кібербезпеки. Паралельно з цим розвиток академічних обмінів, програм подвійних дипломів та культурних проєктів сприятиме формуванню глибшого гуманітарного зв'язку між народами двох країн.

Таким чином, участь Китаю у післявоєнній відбудові України має потенціал вийти за межі економічного виміру – вона може стати елементом нового формату стратегічного партнерства, заснованого на інвестиціях, інноваціях і взаємній

вигоді [5]. Реалізація цього потенціалу вимагатиме політичної стабільності, прозорості інвестиційних механізмів і гармонізації співпраці з європейськими стандартами. За таких умов Китай може відіграти одну з провідних ролей у формуванні нової економічної архітектури України.

3. Виклики та ризики співпраці з Китаєм у післявоєнний період

Попри значний економічний потенціал, участь Китаю у післявоєнному відновленні України супроводжується низкою стратегічних ризиків, що охоплюють політичну, економічну, інституційну та безпекову площини. Для України критично важливо забезпечити баланс між прагненням до залучення зовнішніх ресурсів і необхідністю збереження політичної незалежності та європейського курсу розвитку.

Найбільш складним аспектом є геополітична неоднозначність позиції Китаю щодо війни. З одного боку, Пекін декларує нейтралітет і підтримує мирні ініціативи, як зазначено в аналізі «China's Discursive Strategic Neutrality Position in the Russo-Ukrainian War» [14], але з іншого – зберігає стратегічне партнерство з Росією, що породжує дипломатичний ризик. Така подвійність викликає недовіру західних союзників і ставить під загрозу узгодженість української зовнішньої політики з євроатлантичним курсом. Тому будь-яка взаємодія з КНР має бути частиною ширшої стратегічної рамки співпраці України з ЄС та США.

Іншим ризиком є можливість виникнення фінансової або інфраструктурної залежності від китайського капіталу. Приклади окремих країн Азії та Африки демонструють, що надмірне використання китайських кредитів може призводити до формування «боргової пастки» [10]. У контексті масштабної реконструкції України важливо уникнути передачі контролю над стратегічними об'єктами – портами, енергетичними чи транспортними мережами – іноземним компаніям. Для цього держава має впровадити чіткі механізми прозорості, незалежного моніторингу та дотримання стандартів корпоративного управління.

Суттєвим викликом є також різниця між економічними моделями України та Китаю. Україна орієнтується на європейські принципи ринкової конкуренції, правової держави та антикорупційного контролю, тоді як китайська система ґрунтується на централізованому регулюванні та провідній ролі державного сектору [2]. Така асиметрія може створювати труднощі у сфері державно-приватного партнерства, концесій і технологічного обміну. Оптимальним рішенням є створення гібридної нормативної моделі, яка забезпечить сумісність китайських інвестицій з українськими та європейськими стандартами.

Окрему загрозу становить питання кібербезпеки. Участь китайських компаній, зокрема Huawei чи

ZTE, у розвитку цифрової інфраструктури потребує суворого контролю за захистом даних і критичних систем. З огляду на плани цифрової відбудови України – створення «розумних міст», автоматизованих енергетичних мереж і систем електронного урядування – необхідно дотримуватися стандартів кіберзахисту, визначених ЄС та НАТО.

Не менш важливим є ризик культурно-інформаційного впливу. Через освітні програми, культурні проєкти та медіаініціативи Китай активно просуває власну модель «м'якої сили» [11]. Така політика може мати позитивний потенціал для міжкультурного діалогу, але водночас становить виклик для збереження інформаційного суверенітету та демократичних цінностей. Україна має розвивати гуманітарну співпрацю з КНР, чітко розмежовуючи академічний обмін і політичну пропаганду.

Загалом головним завданням України у відносинах з Китаєм після війни є формування збалансованої стратегії: поєднати економічну доцільність із політичною обережністю [13]. Співпраця з Китаєм може значно прискорити відбудову, проте її успіх залежатиме від здатності української держави зберегти стратегічну автономію, забезпечити прозорість інвестиційних процесів і не допустити трансформації економічної взаємодії у форму політичної залежності.

Висновки. Післявоєнне відновлення України стане не лише економічним, а й цивілізаційним викликом, який визначить місце держави у новій глобальній системі [6]. У цьому процесі Китай може відіграти помітну роль як потужний інвестор, технологічний партнер і учасник багатосторонніх проєктів з реконструкції. Взаємодія з КНР відкриває для України значні можливості у сферах інфраструктури, енергетики, аграрного виробництва, цифровізації та освіти, сприяючи диверсифікації зовнішньоекономічних зв'язків і залученню сучасних технологій.

Разом з тим, потенціал цієї співпраці не можна розглядати без урахування її політичних і безпекових вимірів. Китайська участь у відбудові повинна здійснюватися на засадах прозорості, рівноправності та взаємної вигоди, із суворим дотриманням українського законодавства та європейських стандартів. Для України принципово важливо зберігати баланс між економічною доцільністю та стратегічною незалежністю, уникаючи надмірної залежності від будь-якого зовнішнього партнера.

Ефективна модель українсько-китайського партнерства має спиратися на прагматичний підхід – вибіркоче залучення китайського капіталу у ті галузі, що відповідають національним пріоритетам відновлення, модернізації та інтеграції до європейського простору. Такий підхід дозволить максимально використати переваги співпраці,

водночас мінімізуючи геополітичні ризики та зберігаючи стратегічну автономію держави [9].

У підсумку, роль Китаю у післявоєнному відновленні України визначатиметься не лише масштабами інвестицій, а передусім якістю партнерства. За умови прозорого діалогу, узгодження інтересів і відповідності демократичним цінностям, українсько-китайська співпраця може стати одним із чинників сталого розвитку України та її повноцінного повернення до світової економічної системи.

ЛІТЕРАТУРА:

- Бондаренко, В., та Цзехуао, Л. І. (2024). Проблеми та пріоритетні напрями розвитку економічних відносин між Україною та КНР. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic sciences*, 332(4), 90–95. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-332-12>
- Ван Ісюань. (2024). Особливості наукової співпраці та обмінів між Україною та Китайською Народною Республікою. *Comparative Professional Pedagogy*, 14(1), 155–161. DOI: [https://doi.org/10.31891/2308-4081/2024-14\(1\)-18](https://doi.org/10.31891/2308-4081/2024-14(1)-18)
- Вівчар, І. В., Постельжук, О. П., та Крет, О. В. (2025). Міжнародні економічні відносини як інструмент відновлення України в післявоєнний період: виклики та перспективи. DOI: <https://doi.org/10.32782/apfs.v054.2025.22>
- Відбулася телефонна розмова Президента України з Головою КНР. (2023, 26 квітня). Офіційне інтернет-представництво Президента України. URL: <https://www.president.gov.ua/news/vidbulasyatelefonna-rozmova-prezidenta-ukrayini-z-golovoyu-82489>
- Грищенко, А. А. (2025). Іноземні інвестиції як чинник післявоєнної відбудови економіки України. Електронний репозитарій УжНУ. URI: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/76259>
- Губа, М. І., Злепко, Н. І., та Тацій, О. В. (2023). Післявоєнна відбудова економіки України: задачі і виклики. *Академічні візії*, 23. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.8320770>
- Давидова, І. О., Артьомова, А. В., та Уварова, І. С. (2023). Українсько-китайські економічні відносини в контексті відносин ЄС–Китай: перспективи післявоєнного розвитку. *Статистика України*, 101(2), 21–30. DOI: [https://doi.org/10.31767/su.2\(101\)2023.02.03](https://doi.org/10.31767/su.2(101)2023.02.03)
- Олійник, О. М. (2023). Перспективи співпраці між Україною та Китаєм в умовах активізації двосторонніх відносин. *Китайська цивілізація: традиції та сучасність: матеріали XVII міжнародної наукової конференції*, 14 грудня 2023 р., 184–189. DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-347-0-48>
- Орлова, О. С. (2024). Післявоєнна відбудова України: аналіз окремих програмних засад. *Аналітично-порівняльне правознавство*, 3, 189–194. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.03.31>
- Чорний, Я. В. (2024). Трансформація інвестиційних стратегій Китаю на міжнародній арені в контексті воєнних дій в Україні. Електронний архів ХНУ. URI: <https://elar.khmn.edu.ua/handle/123456789/18695>

11. Чу Чу. (2024). Культурна м'яка сила: культурний обмін у рамках стратегії «Один пояс, один шлях». DOI: <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2024-6.27>
12. Яструбський, М. Я., та Ван, Чжунцзюнь. (2023). Особливості та тенденції розвитку економічно-торгівельної співпраці України та Китаю в умовах ініціативи «Один пояс, один шлях». Київський економічний науковий журнал, 1, 93–102. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2023-1-12>
13. Kravchenko, K. O., et al. (2020). Ukraine–China: strategic partnership, problems and prospects. *Visnyk of V. N. Karazin Kharkiv National University. Series "Geology. Geography. Ecology"*, 53, 104–118. DOI: <https://doi.org/10.26565/2410-7360-2020-53-08>
14. China's Discursive Strategic Neutrality Position in the Russo-Ukrainian War: Insights from China's Strategic Narratives. DOI: <https://doi.org/10.1080/10670564.2025.2479019>
15. Ukrainets, L., & Horin, N. (2021). Determinants and effects of Chinese direct investments in Ukraine's economy. *Journal of Geography, Politics and Society*, 11(2), 9–19. DOI: <https://doi.org/10.26881/jpgs.2021.2.02>
16. World Bank, Government of Ukraine, EC, UN. (2025). Updated Ukraine Recovery and Reconstruction Needs Assessment. URL: https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2025/02/25/updated-ukraine-recovery-and-reconstruction-needs-assessment-released?utm_source=chatgpt.com
17. 杜德斌, 马亚华 (Du, Debin, & Ma, Yahua). 中国崛起的国际地缘战略研究 (Дослідження з міжнародної геостратегії піднесення Китаю). *世界地理研究(Світові географічні дослідження)*, 2012, 21(1): 1–16. DOI: <https://qikan.cqvip.com/Qikan/Article/Detail?id=433766>
18. 王烁, 李迎迎(Ван Шуо, Лі Ін'їн). “一帶一路”戰略下开展人文交流的逻辑起点与实现路径 (Логічна відправна точка і шлях реалізації гуманістичних обмінів в рамках стратегії «Один пояс, один шлях»). *天津行政学院学报 (Журнал Тяньцзіньського адміністративного коледжу)*, 2017, 19(03): 49–55. DOI:10.16326/j.cnki.1008-7168.2017.03.008
19. 周平 (Чжоу Пін). “一帶一路”面临的地缘政治风险及其管控 (Геополітичні ризики «Одного поясу, одного шляху» та їх контроль). *探索与争鸣 (Дослідження і суперечки)*, 2016(01): 83–86. DOI: <https://tra.oversea.cnki.net/kns/defaultresult/index>
4. Telephone conversation took place between the President of Ukraine and the President of the PRC. (April 26, 2023). Official Internet Representation of the President of Ukraine. URL: <https://www.president.gov.ua/news/vidbulasyatelefonna-rozmova-prezidenta-ukrayini-z-golovoyu-82489>
5. Hryshchenko, A. A. (2025). Foreign investments as a factor of post-war reconstruction of Ukraine's economy. *Electronic Repository of UzhNU*. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/76259>
6. Huba, M. I., Zlepko, N. I., & Tatsii, O. V. (2023). Post-war reconstruction of Ukraine's economy: tasks and challenges. *Academic Visions*, 23. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.8320770>
7. Davydova, I. O., Artyomova, A. V., & Uvarova, I. S. (2023). Ukrainian–Chinese economic relations in the context of EU–China relations: prospects for post-war development. *Statistics of Ukraine*, 101(2), 21–30. DOI: [https://doi.org/10.31767/su.2\(101\)2023.02.03](https://doi.org/10.31767/su.2(101)2023.02.03)
8. Oliinyk, O. M. (2023). Prospects for cooperation between Ukraine and China under the conditions of intensification of bilateral relations. In *Chinese Civilization: Traditions and Modernity: Proceedings of the 17th International Scientific Conference* (December 14, 2023), 184–189. DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-347-0-48>
9. Orlova, O. S. (2024). Post-war reconstruction of Ukraine: analysis of selected programmatic foundations. *Analytical and Comparative Jurisprudence*, 3, 189–194. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.03.31>
10. Chornyi, Ya. V. (2024). Transformation of China's investment strategies in the international arena in the context of the war in Ukraine. *Electronic Archive of Khmelnytskyi National University*. URL: <https://elar.khmn.u.edu.ua/handle/123456789/18695>
11. Chu Chu. (2024). Cultural soft power: cultural exchange within the framework of the “Belt and Road” strategy. DOI: <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2024-6.27>
12. Yastrubskiy, M. Ya., & Wang, Zhongjun. (2023). Features and trends in the development of Ukraine–China economic and trade cooperation under the “Belt and Road” initiative. *Kyiv Economic Scientific Journal*, 1, 93–102. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2023-1-12>
13. Kravchenko, K. O., et al. (2020). Ukraine–China: strategic partnership, problems and prospects. *Visnyk of V. N. Karazin Kharkiv National University. Series "Geology. Geography. Ecology"*, 53, 104–118. DOI: <https://doi.org/10.26565/2410-7360-2020-53-08>
14. China's Discursive Strategic Neutrality Position in the Russo-Ukrainian War: Insights from China's Strategic Narratives. (2025). *Journal of Contemporary China*. DOI: <https://doi.org/10.1080/10670564.2025.2479019>
15. Ukrainets, L., & Horin, N. (2021). Determinants and effects of Chinese direct investments in Ukraine's economy. *Journal of Geography, Politics and Society*, 11(2), 9–19. DOI: <https://doi.org/10.26881/jpgs.2021.2.02>
16. World Bank, Government of Ukraine, European Commission, and United Nations. (2025). Updated Ukraine Recovery and Reconstruction Needs Assessment. URL: <https://www.worldbank.org/en/news/>

REFERENCES:

1. Bondarenko, V., & Li, Zhehao. (2024). Problems and priority directions of the development of economic relations between Ukraine and the PRC. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, 332(4), 90–95. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-332-12>
2. Van Yixuan. (2024). Features of scientific cooperation and exchanges between Ukraine and the People's Republic of China. *Comparative Professional Pedagogy*, 14(1), 155–161. DOI: [https://doi.org/10.31891/2308-4081/2024-14\(1\)-18](https://doi.org/10.31891/2308-4081/2024-14(1)-18)
3. Vivchar, I. V., Postelzhuk, O. P., & Kret, O. V. (2025). International economic relations as a tool for Ukraine's post-war recovery: challenges and prospects. DOI: <https://doi.org/10.32782/apfs.v054.2025.22>

press-release/2025/02/25/updated-ukraine-recovery-and-reconstruction-needs-assessment-released

17. Du Debin, & Ma Yahua. (2012). China's rise and its international geostrategic implications. *World Geographical Studies*, 21(1), 1–16. DOI: <https://qikan.cqvip.com/Qikan/Article/Detail?id=43376696>

18. Wang Shuo, & Li Yingying. (2017). The logical starting point and realization path of cultural

exchanges under the “Belt and Road” strategy. *Journal of Tianjin Administrative Institute*, 19(3), 49–55. DOI: 10.16326/j.cnki.1008-7168.2017.03.008

19. Zhou Ping. (2016). Geopolitical risks faced by the “Belt and Road” and their management. *Exploration and Free Views*, 1, 83–86. DOI: <https://tra.oversea.cnki.net/kns/defaultresult/index>

The role of China in Ukraine's post-war reconstruction: opportunities and challenges

Zhang Botong

Bachelor, Assistant, Lecturer
at the Department
of the Ukrainian Language
Tianjin Foreign Studies University
(Currently Master's Student at Ivan
Franko National University of Lviv)
Universytetska str., 1, Lviv, Ukraine
ORCID: 0009-0003-4893-5294

Wang Chen

PhD in Philology, Senior Lecturer,
Head of the Department
of the Ukrainian Language
Tianjin Foreign Studies University
Machang Dao, 117, Tianjin, China
ORCID: 0009-0003-3436-8145

Post-war reconstruction of Ukraine represents one of the most significant challenges of the modern era, requiring not only internal mobilization of resources but also the engagement of strong international partners. In this context, China emerges as one of the potentially key participants in the reconstruction process, capable of providing investment, technological, and infrastructural support. The relevance of this research lies in the need for a deeper understanding of the opportunities and risks of strategic partnership between Ukraine and China under the new geopolitical conditions shaped by the post-war global order.

The purpose of this article is to analyze the potential, directions, and challenges of Ukrainian-Chinese cooperation in the sphere of post-war recovery, as well as to identify the main prerequisites for effective interaction between the two states. To achieve this goal, the study employs systemic, comparative, and structural-functional methods, which allow for a comprehensive examination of the political, economic, and sociocultural factors of cooperation, as well as an assessment of its prospects in the context of global transformations.

The findings indicate that China may play an essential role in rebuilding Ukraine's critical infrastructure, energy sector, transport system, industry, and digital economy, thereby contributing to technological modernization and integration into global production networks. At the same time, such interaction entails a number of risks—from potential economic dependence to geopolitical contradictions. To ensure a sustainable effect, it is necessary to maintain a balance of interests, institutional transparency, and compliance with European standards of development.

Thus, the strategic partnership between Ukraine and China could become a catalyst for modernization processes and the formation of a new architecture of international cooperation, provided it is based on principles of mutual benefit, political trust, and a long-term vision of development.

Key words: post-war reconstruction; China; Ukraine; strategic partnership; investment; international cooperation; economic modernization; global transformations; infrastructure projects; sustainable development.

Дата першого надходження рукопису до видання: 24.10.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 20.11.2025

Дата публікації: 15.12.2025